

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník 8

Číslo 1

MAREC 2008

Časopis farnosti Smolenice

Reorganizácia Rímskej diecézy na Slovensku

Benedikt XVI. dekrétom zo 14. februára 2008 rozhodol o reorganizácii diecéz latinského obradu. Vznikla nová bratislavská arcidiecéza, ktorej arcibiskupom sa stal J.E. Mons. Stanislav Zvolenský a nová žilinská diecéza na čele s biskupom J.E. Mons. Tomášom Galisom. Na čele trnavskej arcidiecézy zostal arcibiskup J.E. Mons. Ján Sokol. Z nového územného členenia vyplýva, že naša diecéza sa podstatne zmenšila. Zostalo v nej z pôvodných 32 dekanátov 12. Smolenická farnosť patrí i naďalej do dekanátu Trnava B, ktorej dekanom je vdp. Dušan Jurák.

Zdroj: tkkbs

CEZ PÔST K TAJOMSTVU VEĽKEJ NOCI

Záver pôstneho obdobia a Veľká noc... Koľkokrát sme to už zažili! A čo sa zmenilo na našom živote za tie roky?

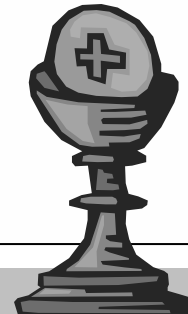
Ak nič, niekde je chyba. Pretože naša viera potom nie je o živote, ale iba o nejakých neživých tradíciách. Život vždy prináša zmenu. A aj od nás záleží, ako tá zmena bude vyzerat'.

Z bežného života vieme, že človek starne. Malé dieťa chce byť veľké, aby nemuselo poslúchať, ale postupne zistí, že to tiež nie je vždy výhra a starnutím začíname zisťovat', čo všetko už nevládžeme ako kedysi a každé obdobie života prináša problémy a ťažkosti... Alebo môže človek prijať každú časť života ako nový dar a novú možnosť, keď sa mu síce niektoré dvere v živote zatvoria, ale vidí novým pohľadom skúsenosti a vd'ačnosti.

A tak tu máme tohoročný čas Veľkonočného tajomstva, ktoré môžeme znovu prežívat'. Je to nová šanca, ktorú nám ponúka Boh. Aby sme mohli znova prežiť dar Božej Lásky.

Vieme, v čom nám Boh tento dar ponúka?

pb

Rímskokatolícka cirkev na Slovensku

Západná provincia:

- Bratislavská arcidiecéza
- Trnavská arcidiecéza
- Nitrianska diecéza
- Žilinská diecéza
- Banskobystrická diecéza

Východná provincia:

- Košická arcidiecéza
- Spišská diecéza
- Rožňavská diecéza

V s k r a t k e z o b s a h u:

DIANIE VO FARNOSTI: Naša pani kostolníčka mala 80 rokov... *Sestričky sú už 10 rokov v Smoleniciach...* Prebieha príprava na birmovku... *V kostole máme nové osvetlenie...* Biblická olympiáda...

DIANIE V CIRKVI: Nové územné delenie diecéz na Slovensku... *Výročie Lurdských zjavení...*

SPRITUALITA: Rozhovor s farníkmi... *Pôstne zamyslenia...* Šťastie byť ženou... *Spomienky...* Mládežnícky spevokol... *Lektor a akolyta...*

R E F L E X I A

Pomôžme si niesť svoj kríž

V živote sa dostávame do rôznych situácií. Neraz nás privalí i balvan starostí, smútku, chorôb, pretvárek a biedy. Vtedy si povzdychneme: „Bože prečo, prečo práve ja, prečo mi kladieš na plecá ten hrozne ťažký a tvrdý kríž? Sú to azda nové skúšky mojej viery a odvahy kráčať ďalej za Tebou?“

Nie vždy však po krížovej ceste nášho života kráčame v pokore, bez reptania s nádejou, že utrpenie a kríž ktorý nesieme nás má zoceliť vo viere, ukázať nám správnu cestu v živote a posilniť nás v našich bolestiach a trápeniach.

Pán môže zmeniť naše smerovanie z minúty na minútu. Neodsudzujme ho za to! Vždy za tým máme vidieť Boží zámer poslať nás tam, kde nás je najviac treba, kde máme pomôcť trpiacim, kde máme rozduchať pahrabu viery, vyčariť úsmev na tvári, pohladit' pekným slovom ubolenú dušu, potešiť sklesnutú myseľ, podať pomocnú ruku.

Nebud'me krutými bičujúcimi vojakmi z krížovej cesty, ale Šimonom, ktorý pomôže bez reptania niesť ťažké drevo kríža svojim blížnym. Nehanbime sa byť obetavou a nebojácnu Veronikou, ktorá sa svojou šatkou pokúsila zmierniť bolesť krvácajúcich rán. Nebráňme sa jej pomoci a odvahy. Nebud'me len plačúcimi ženami, ale riešme svoje kríže s rozvahou a vierou z víťazstva dobra.

„Pane, nauč nás bez pýchy a reptania niesť svoje každodenné kríže. Daj nám silu prekonať všetky pády, posmechy a ironické poznámky vždy, keď sa budeme skláňať pod ťarchou svojich krížov. dl

Výmena osvetlenia v kostole

„Ved' počkajte, babky si sem budú chodiť vyšívvať.“ Aj takto vyzerala reakcia na nové osvetlenie vo farskom kostole. Ako svietidlá, tak aj všetky elektrikárske práce museli prejsť najprv schválením „kompetentných vrchností“. Potom nasledovala rekonštrukcia elektroinštalácie a montáž nového osvetlenia.

Lahko sa to píše, ale len tí, ktorí pri tom boli, vedia, čo všetko sa za tie 3 týždne vo farskom kostole dialo. So spotrebou elektrickej energie na osvetlenie by sme mali ísť asi na štvrtinu doterajšej spotreby a svetla je pritom viac.

Aj vo filiálnych kostoloch sa postupne menia svietidlá, aby pri menšej spotrebe bolo viac svetla. Výsledok môže posúdiť každý sám.

pb, foto al

Sestry slávlí 10. výročie príchodu do Smoleníc

Písal sa rok 1998, naše sestry sa presťahovali dňa 8.1. z Kláštora pod Znievom do Smoleníc. 45 sestier po 48 ročnom putovaní po rôznych charitných domovoch prišlo do svojho rehoľného domu. Bývalá nemocnica bola štátnym majetkom. Po odkúpení od štátu bola potrebná prístavba aj prestavba, ktorá bola koncom roku 1997 dokončená. Už počas opráv sťahovali sestry z Kláštora pod Znievom nábytok, skrine, posteľe a iné potrebné veci.

Dve z nás prišli do Smoleníc, aby ostatným pripravili priestory na bývanie. Po dokončení stavebných prác boli sestry do nového domu prevezené autobusom a dvoma autami, potešili sa zariadeným a na bývanie pripraveným priestorom. Najviac sa sestričky potešili priestrannej kaplnke, plynovému kúreniu a vodovodom na izbách. So sestrami prišiel aj duchovný správca - páter Anton Bezák, pre ktorého bolo pripravené ubytovanie novej prístavbe.

24.1. otec arcibiskup Ján Sokol posvätil kaplnku a celý dom. Pri sv. omši, ktorú koncelebrovali vdp. Zdenko Sitka a p. Anton Bezák, otec arcibiskup okrem iného povedal: "Toto miesto má byť ohniskom odkiaľ sa má šíriť láska, obeta a Božie požehnanie pre celú arcidiecézu a celé Slovensko." Potešil sa, že sme prišli do jeho arcidiecézy. Povzbudil nás, aby sme spájali svoje choroby a starobu s úmyslami Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a obetovali ich za obrátenie hriešnikov a spásu celého sveta. Na slávnosti sa zúčastnili ako hostia najmä tí, ktorí vypomáhali pri oprave domu. Prí-

tomná bola aj generálna predstavená sr. Alfonza a viaceré sestry z Bratislavy a iných komunít.

1.2. nás privítali aj deti so svojimi učiteľkami z materskej škôlky. Koncom apríla prišli z Kláštora pod Znievom do Smoleníc sr. Protázia, Jožko a Mirko - naši dvaja pomocníci, ktorí ešte dokončovali práce spojené s vysťahovaním.

16.6. prišla sr. Klára z Nemeckej provincie a spolu so spolupracovníkmi Domova dôchodcov priviezli sestram zariadenie do ošetrovne.

26.6. po ťažkej chorobe zomrela prvá sestra smolenickej komunity- sr. Dária. Do konca roka zomreli ďalšie dve sestry. V priebehu roka sestry nadviazali spoluprácu pri duchovnej službe s františkánmi z Trnavy.

15.8. boli viaceré sestry prvýkrát na púti v Trstíne - v Hájičku na sv. omši.

27.8. mali dve postulanky obliečku v smolenickom farskom kostole. Toto sú začiatky smolenickej komunity.

Dňa 9.1. 2008 sme si pripomenuli spoločným slávením ďakovnej sv. omše, ktorej hlavným celebrantom bol vpd. Zdenko Sitka, 10. výročie príchodu sestier do Smoleníc. Následne sa uskutočnilo stretnutie všetkých pozvaných hostí - sestier, dobrodinčov, duchovenstva v kláštornej jedálni.

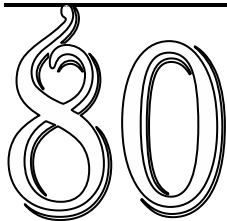
Nech Pán Boh odplatí všetkým dobrodincom za akúkoľvek pomoc počas nášho pôsobenia v tejto farnosti.

sestra Flóriana Gašparovičová, 85 r.
foto dj

Milí naši farníci! Chceme mať účasť na vašich starostiach i radostiach. Ponúkame vám novú službu. Vo vstupnej hale kláštora sa nachádza schránka určená na vaše prosby a poďakovania. Aj na tieto vaše úmysly rady obetujeme naše modlitby posvätného ruženca a iné modlitby.

Vaše smolenické sestry

NAŠA PANI KOSTOLNÍČKA . . .

„Môj Pane, hviezdy žiaria, oči milencov sa zatvárajú. Každá milujúca je sama so svojim milovaným a ja som tu sama s tebou!“
(modlitba mystičky z 9. stor.)

Pani Eleonóra Čurajová, pre mnohých známa ako „teta Elka“, oslávila krásne životné jubileum, Bohom požehnaných 80 rokov. Je to jubileum o to vzácnejšie, že pri tomto úctyhodnom veku, ju ešte vždy stretávame dennodenne v službe chrámu. Hoci býva od kostola dosť ďaleko, nepotrebuje ani auto, sprevádza ju verný spoločník – bicykel. Nedávno sme si pripomenuli 50. výročie jej kostolníčenia.

Sú chvíle, keď chceme blízkym z príležitosti ich narodenín popriať to zvyčajné – zdravie, šťastie, požehnanie... A sú také chvíle, keď pri pohľade na svojich „súkmeňovcov“ zostaneme na chvíľu stáť a stíchame v údive a uvedomení si toho, čo z nás môže Boh urobiť, ak sa mu dáme plne k dispozícii.

V súčasnosti, keď sa dennodenne konfrontujeme s tým „o čo nás chce zase Pán Boh obráť“, vidíme príklad plnohodnotne prežitého života človeka obráteného k Bohu.

Boh z nás formuje vskutku umelecké diela podobné jeho obrazu. A tak si spokojne a s pokorou náležitou múdrosti veku, môže aj naša pani kostolníčka povedať so svätým Pavlom „z Božej milosti som tým, čím som“.

Bolo by ťažké zrátať všetky vypraté a vyžehlené obrusy, koše, naaranžované kytice, hodiny prípravy Božieho chrámu na liturgické slávenie, ranné vstávanie a chodenie domov neskoro večer.

Avšak, že tu ide o čosi viac než len „údržbu chrámu“, to „teta Elka“ neutají, hoci nezvykne rozprávať veľa o svojom vzťahu k Bohu. Často trávi čas pri modlitbe i mimo povinností vyplývajúcich z kostolníčenia. A možno ju stretnúť v kostole aj vtedy, keď by už mohla

byť doma...

A tak našej pani kostolníčke želáme veľa síl a energie v tejto jedinečnej službe. Vyprosujeme aj pevné zdravie a radosť z práce pre chrám a tých, čo doňho prichádzajú. Želáme taktiež šťastie prežívané v prítomnosti toho, čo nás povolal k životu a volá každý deň „byť s ním“. (A volá všetkých!!!)

red, foto archiv

KTO JE lektor a KTO JE akolyta v službe katolíckej Cirkvi

Po Druhom vatikánskom koncile pápež Pavol VI. v apoštolskom liste Ministeria quaedam (O tonzúre, nižších rádoch a subdiakonáte) zriadil v latinskej Cirkvi dve služby lektorát a akolytát, ktoré predtým vykonával subdiakon. V súčasnosti je tento vyšší rád zrušený. Lektorát a akolytát udeľuje biskup vo svätej omši liturgickým obradom „ustanovenie lektora“ a „ustanovenie akolytu“.

Kto je lektor?

Slovo lektor je odvodené od latinského slovesa lego, ktoré sa prekladá ako zbierať, zhromažďovať, vyberať, voliť, čítať. Od tohto slova sú odvodené latinské podstatné mená lectio (zbieranie, výber, voľba, čítanie, predčítanie) a lector (čitateľ, predčítateľ). Teraz môžeme lepšie chápať aj slovíčko lektia. Je to text zo Svätého Písma, ktorý je špeciálne vybraný, Svätou Matkou Cirkvou, nielen na rôzne liturgické slávnosti, ale aj na všedné dni, nedele, krsty, sobáše, pohreby. Každé liturgické obdobie, či už je to advent,

obdobie cez rok, pôst, alebo veľkonočné obdobie, má svoje vlastné liturgické texty.

Lektor je teda ten, čo číta Božie slovo nielen pri svätých omšiach, ale aj pri iných liturgických obradoch. Ak nie je prítomný diakon, môže niesť knihu evanjelií, tzv. evanjeliár, ktorú po príslušnej úcte položí na oltár. Rovnako môže po výzve kňaza na modlitbu veriacich predniesť úmysly, teda prosby. Ak sa úvodný spev a spev na prijímanie nespieva, omša je recitovaná, bez liturgickej hudby, prednesie ich vo vhodnom čase sám lektor.

Lektor môže viesť prípravu tých veriacich, ktorí z času na čas majú čítať pri liturgických obradoch Božie slovo. Popríklad sa môže zapájať do organizácie biblických krúžkov. Pápež Pavol VI. odporúča, aby sa lektor čoraz viac usiloval plnšie a živšie milovať Sväté Písmo a hlbšie ho poznávať. Je dobré, ak medituje aj nad liturgickým textom, ktorý má čítať na svätej omši, čím si bližšie

osvojí text a tak ho lepšie môže predniesť veriacim.

Kto je akolyta?

Slovo akolyta pochádza z gréckeho slovíčka akolythos, čo znamená spoločník, sluha. Ide vlastne o službu mimoriadneho rozdávatľa Eucharistie. On je ustanovený pomáhať kňazovi a diakonovi. Jeho službou je starať sa o oltár, čiže po modlitbe veriacich prináša na oltár potrebné liturgické predmety (kalich, misu s hostiami, misál). Taktiež po prijímaní pomáha kňazovi alebo diakonovi purifikovať, čistiť posvätné nádoby. Môže rozdávať sväté prijímanie. Podľa Kódexu kánonického práva za výnimočných okolností môže vyložiť alebo uložiť Najsvätejšiu sviatosť, ale nesmie ňou udeliť ľudu požehnanie.

Ak treba, môže pripravovať tých, ktorí slúžia pri oltári, pri liturgických obradoch, napr. niesť misál, kríž, sviece a podobne. Ak ho poverí kňaz alebo iný predstaviteľ, môže za určitých okolností (napr.

nebezpečenstvo smrti, veľký počet chorých v nemocniciach alebo podobných ústavoch) zaniest Najsvätejšiu Eucharistiu aj chorým. Aby tieto úlohy vykonával čo najdôstojnejšie, tak sa mu odporúča uctievať Najsvätejšiu Eucharistiu, čo najčastejšie pristupovať k svätému prijímaniu a úprimnou láskou milovať tajomne telo Kristovo, čiže Boží ľud, najmä slabých a chorých. Pre hlbšie pochopenie tajomstva Eucharistie a služby akolytátu okrem iného slúžia dve encykliky od Jána Pavla II. Ecclesia de Eucharistia (Cirkev žije z Eucharistie) a od Benedikta XVI. Deus caritas est (Boh je láska).

Obe služby majú svoj základ v slovách Pána Ježiša: „Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť“ (Mt 20,28). „Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec“ (Jn 12,26).

bogoslovec Michal,
kandidát na lektorát a akolytát

BIBLICKÁ OLYMPIÁDA

13. februára 2008 si na fare v Smoleniciach zmerali sily v Biblickej olympiáde deti (5. až 9. ročník ZŠ) z farností dekanátu Trnava B.

Biblická olympiáda je vedomostná súťaž, ktorá sa koná na celoslovenskej úrovni. Dekanátne kolá zodpovedajú okresným kolám v iných súťažiach. Účastníci môžu za určitých podmienok získať nejaký ten bodík k dobru, k prihláške na stredné školy.

Olympiáda je riadená Komisiou pre katechizáciu a školstvo KBS (Konferencia biskupov Slovenska) a má za sebou už niekoľko ročných tradícií.

Biblická olympiáda vedie k poznaniu Svätého písma. Ale vedie deti aj k záujmu o vieru a učí ich spolupracovať – keďže súťažia v družstvách. Tento rok si bolo treba našťudovať knihu

Exodus a 2. časť listu Rimanom.

Dekanátneho kola sa zúčastnilo šesť 3-členných družstiev. Súťaž sa začala o 9.00 hod. svätou omšou, ktorú celebroidal školský dekan vdp. Mgr. Patrik Bacigál, ktorý bol zodpovedný aj za organizáciu a regulérnosť súťaže. Súťaž prebiehala v 10 kolách. Odbornú komisiu tvorili kňazi a katechéti zúčastnených družstiev, ktorá rozhodla o víťazoch v nasledovnom poradí:

1. SMOLNICE (Dominika Ďurišová, Tomáš Fančovič, Ľuboš Šimek)
2. DONÉ OREŠANY
3. TRSTÍN

Priebežné výsledky boli medzi prvými troma družstvami veľmi tesné. S potešením konštatujeme, že domáci si tento rok nenechali ujsť víťazstvo, čo pre nich znamená aj postup do diecézneho kola v Trnave. Blahoželáme a do ďalšieho kola želáme dobrú pamäť!-) a veľa úspechov! Avšak nezabúdajme na ideu súťaže – „**Víťazom je každý, kto vezme do rúk Sväté Písmo!**“

Všedne nevšedné rozhovory

Mgr. ANDREJ LANČARIČ

Mgr. IVANA JANÁČKOVÁ

Zn.: Plnosť života

Naša nová rubrika je zameraná na rozhovory s ľuďmi, ktorých nevidíte len na titulných stranách, ale môžete ich stretnúť kedykoľvek, lebo sú spomedzi nás. Ako prvých sme oslovili dvoch historikov umenia, našich kamarátov, ale aj aktívnych lektorov a zaujímavých ľudí. Rozprávali sme sa o práci, o živote, o viere. Atmosféru tohto bezprostredného rozhovoru by sme radi priblížili aj vám, naši milí čitatelia...

- Čo momentálne naplňa váš život?

Ivana: V tomto období žijem prácou. Pracujem ako kurátor (t. j. človek, ktorý odborne hodnotí umelecké predmety) na hrade Červený Kameň. Venujem sa teda tomu, čo som vyštudovala a čo ma baví. Starám sa o zbierky, pripravujem výstavy. Moja práca je aj mojím koníčkom, ktorému sa venujem i vo voľnom čase.

Andrej: V podstate žijem rodinou ale čo sa týka práce od toho času, čo som študoval podobne ako Iva dejiny umenia, sa to u mňa začalo uberať iným smerom. Z pamiatkového úradu kde som chcel zostať po civilnej službe zostať pracovať som kvôli preplneným kapacitám odišiel. Jednoducho som mal smolu. V tej dobe sa menil pamiatkový zákon a ústavy sa transformovali kvôli väčším kompetenciám na úrady. Momentálne pracujem na marketingu. Takže sa nakoniec venujem trochu iným činnostiam ako by som možno aj chcel. Netvrdím ale, že sú menej zaujímavé a lákavé. No ale aj ostatné záujmy musia ísť trochu stranou a v prvom rade je u mňa momentálne naozaj rodina.

- Takže pre teba, Andrej, až som to správne pochopila, história umenia je zároveň aj koníčkom, ktorému sa momentálne profesionálne nevenuješ, ale..

Andrej: ...ale možno raz. História umenia sa nevenujem naplno, skôr okrajovo a pri deťoch sa to ani veľmi nedá. Takže tento záujem musel ísť do úzadia.

- Takže skutočne je prvoradá rodina, ako si už aj povedal na začiatku. Je pekné počuť, že dnes je pre niekoho prvoradá rodina. Postúpme v našom dialógu ďalej. Čo pre vás znamená viera? Ako ju prežívate vo svojom dospelom veku? Ako sa prenáša do bežného života? Alebo bežný život do viery?

Ivana: Je to niečo, čo sa prelína s bežným životom. Bez toho sa to nedá.

- Je to iné ako viera, keď sa vrátim troška do našej histórie a chodili sme spolu na stretká a rôzne podujatia, kde sme sa „učili“ prežívať spoločne naše náboženstvo, presvedčenie.

Ivana: Jasné, že je to iné...

- Bol to čas nadšenia...

Ivana: Je to iné, lebo teraz človek ide sám, keďže už spoločensvo nemá...Je viac vo svete, by sa dalo povedať.

Andrej: Pre mňa je dnes viera najmä príkladným životom v rodine. Pretože teraz už

človek naplno praktizuje, čo sa kedysi naučil od svojich rodičov, na náboženstve, v kostole alebo na strekách a podobných akciách. Teraz môžeme ísť vlastným deťom príkladom. Aby mali v nás najmä oporu a pomáhali sme im hľadať správnu cestu životom. Človek modlitbou, meditáciou a rozhovorom s Bohom získava veľa energie, veľa síl do každodenného života, kde sa dennodenne stretávame s problémami. Doba plná zhonu a stresu potrebuje veľké obety a človek nájde tú silu jedine vo viere.

- Ešte by som túto otázku doplnila, že v čom robí viera život jednoduchším a v čom zložitejším?

Ivana: Jednoduchším v tom, že ak sa niečo stane, ak človek má nejakú krízu alebo je mu smutno, vie, že Niekoho pri sebe má. Nie je to však len vtedy. I keď som šťastná, túžim sa so svojou radosťou podeliť s Bohom. A zložitejším... Viera je zložitejšia v tom, že si ju treba vedieť obhájiť. Nie že by to bola nejaká povinnosť, ale ... človek si ju asi chce obhájiť.

Andrej: V podstate robí život jednoduchším. Určite. Kde má človek hľadať posilu do života? Jedine vo viere. Na druhej strane ako povedala aj Iva, v dnešnom svete je naozaj ťažké, pred inými dokazovať vieru pretože pre podaktorých neplatia žiadne hodnoty. Ľudské, morálne a ani duchovné...

- Čo vás vedie k tomu, že sa ešte aj dnes zapájate do liturgie ako lektori? Často vidíme to, že niekto vydrží trebárs rok a skončí, no a vy ste také stálice „na scéne“.

Andrej: Nie len lektori. Aj miništranti občas. (smiech) (Pozn.: Naozaj sme mali možnosť už vidieť spolu miništrovať otca a syna☺)

Ivana: Je to môj príspevok k aktívnemu prežívaniu omše. Niekedy tiež túžba prekonať samú seba a predstúpiť pred také množstvo ľudí. Ono to totiž ani po toľkých rokoch niekedy nie je jednoduché, aj keď sa to nezdá.

Andrej: Miništrantom som bol od nejakých 4 – 5 rokov. Čítať pri liturgii som samozrejme začal oveľa neskôr. Postupne dennodenne, ak sa dalo. A jednoducho aj v súčasnosti pociťujem potrebu aktívne sa zúčastňovať na liturgii.

- Je to určitý pocit prináležitosti, niečo od čoho sa človek len tak ľahko „neodoperuje“?

Andrej: Áno. Po tých x-rokoch, by mi to možno už aj chýbalo.

- Podme k vašej profesii. Kto je to vlastne historik umenia? Vieme si predstaviť, že asi máte niečo spoločné s pamiatkami, ale čo to presne znamená, čo títo ľudia robia?

Ivana: Dejiny umenia je študijný odbor. Historikom umenia sa stane ten, kto vyštuduje vysokú školu a potom sa môže uplatniť v rozličných profesiách.

- V rozličných profesiách, teda nie len niekde v múzeu?

Ivana: Ak sa napríklad zamestná na pamiatkovom úrade, stane sa z neho pamiatkár.

Andrej: Alebo môže robiť pamiatkára aj na živnosť. Historik umenia sa môže naozaj uplatniť v rôznych smeroch. Počnúc galériami, múzeami...

- Čo je pre vás zaujímavé ako oblasť histórie umenia?

Ivana: Fascinuje ma fakt, že existujú stavby, ktoré pretrvali storočia, že stoja stále na tom istom mieste, že napríklad chodím do toho istého kostola, kam chodili Smoleničania pred tristo rokmi a pozerám sa na tú istú Madonu na hlavnom oltári ako oni.

- Sú to teda rôzne historické budovy?

Ivana: Nemusia to byť len budovy, ale môžu to byť aj predmety, ktoré vypovedajú o histórii.

Andrej: História a umenie spolu súvisia. Umenie je svedkom doby. Umenie je objavovanie histórie. Keď som bol malý chlapec a keď som sa motal okolo otca v kostole vždy ma fascinovalo spoznávať niečo nové. Keď padla totalita a opravovali sa kaplnky a sakrálne pamiatky v Smoleniciach ani jednu obnovu som nevynechal. Spomínam si keď sa obnovovala krížová cesta a kaplnka na Kalvárii ešte za pána dekana Mrvu, zo školy som nešiel rovno domov, ale som utekal na Kalváriu a išiel som sa pozrieť, čo je tam zasa nové. To bolo pre mňa objavovanie histórie. A môj vzťah k umeniu a histórii pretrval doposiaľ...

- História umenia má úzky vzťah s minulosťou. Aký je jej vzťah k budúcnosti? Má to nejakú súvislosť?

Ivana: Má. Pretože historik umenia sa snaží práve o to, aby pamiatky prežili aj do budúcnosti pre ostatné generácie. Vidím to i na Červenom Kameni, kde sa každý návštevník chce dotknúť vystaveného nábytku. Predstavte si však, ako by vyzeralo čalúnenie stoličky, keby sa ho denne dotklo tristo rúk? Škoda, že si to ľudia v tej chvíli neuvedomia.

Andrej: To je práve úloha pamiatkárov, ktorí sa snažia zachovať pamiatky. Pretože v minulých dobách sme mnohé pamiatky stratili nešetrnými zásahmi. Najmä v dobách totality. Podľa toho, čo doba vyžadovala... Napr. v Bratislave padla za obeť celá časť historického nábrežia. Dokazuje to aj štvorprúdová cesta hneď vedľa Dómu sv. Martina. Na západe by si toto nikto nedovolil. Dnes je situácia iná. Pamiatka je síce prestíž, ale ak nemá peniaze na jej obnovu popripráde udržiavanie v dobrom stave stráca na hodnote. Umeleckej ale aj výpovednej – historickej.

Ivana: No a potom je možné pozrieť si to už len na fotkách ako niektoré veci vyzerali.

- Ako to vyzerá s pamiatkami v Smoleniciach? Je tu dostatočná starostlivosť o pamiatky? Sú si ľudia vedomí toho, že sú okolo nás veci historicky hodnotné?

Andrej: Každý sme boli inak vychovávaný a máme nejaký vzťah k pamiatkam, k histórii, k vlastnej minulosti, k pospolitosti obce a je asi dosť málo ľudí zaujatých za spoločnú vec a preto sa tu dejú veci ako je napríklad vandalizmus. V Smoleniciach nie je až taký veľký záujem o pamiatky možno aj preto, že vidíme hlavne Smolenický zámok a všetky ostatné pamiatky sú v jeho tieni. Potom chátrajú. A je to vlastne jedno či sú to pamiatky svetské alebo sakrálne. Nejaké veci sa porobili na kostole, obnovili sa aj kaplnky, ale už prešla určitá doba a je to presne ako s domom. Ak sa o dom zopár rokov, tak chátra. Vyžaduje to stále investície a ďalšia vec je spomínaný vandalizmus. Mládež, ktorá si po večeroch nemá čo začať, potom ničí veci okolo seba...

- Ktorá pamiatka v Smoleniciach je pre vás profesionálne najzaujímavejšia?

Ivana: V súčasnosti sa zaujímam predovšetkým o rodinu Pálfičov, táto rodina mi je blízka už niekoľko rokov. Zaujímam ma miesto ich posledného odpočinku, celý areál s ich hrobkou a kaplnkou na cintoríne a kaštieľ, kde táto rodina ešte pred 60 rokmi žila.

- Stálo by to za to, aby zostala táto budova zachovaná?

Ivana: Z kultúrneho hľadiska si myslím, že áno.

Andrej: Keď som mal možnosť vidieť staršie fotografie, pôvodný stav, myslím že to stálo za to, aby to zostalo zachované. Ale je to zase o peniazoch, o ľuďoch. Dnes sa v pamiatkárskej praxi skôr konzervuje, lebo je lepšie zakonzervovať pamiatku na ten čas, kým budú peniaze a potom ju zreštaurovať do pôvodnej podoby.

- Takže takto svet prichádza o pamiatky.

Ivana: Áno. Je veľmi jednoduché prísť o ne.

Andrej: V jednej časti starej farskej kroniky je napísané v kontexte k výmene terajšieho hlavného oltára: „Ľudia sa často montujú do takých vecí do ktorých sa nerozumejú...“ A tak sme prišli zasa o jednu pamiatku... Opačný prípad je gotický kalich, ktorý je na jednej kresbe v knihe o Smoleniciach od p. Jastrabíka, kde je spomínané, že sa stratil, ale môj otec ho našiel na starej fare, kde bol ukrytý pod podlahou. Pochádza z obdobia gotiky a viaže sa ešte k starému kostolu. Ten kalich spolu s gotickým zvonom na veži a niektorými architektonickými detailami nám datovanie kostola posunuli o niekoľko storočí. Už vieme, že v roku 1644 to bola iba veľké prestavba...

- Patria medzi vaše výskumné metódy aj rozhovory s tými, ktorí si toho veľa pamätajú?

Andrej: Áno. Myslím, že toto je pre nás veľmi dôležité. U nás v Smoleniciach je takou pokladnicou spomienok napr. naša pani kostolníčka, teta Elka. Mal som už párkrát možnosť sa s ňou rozprávať a pamätá si toho naozaj veľmi veľa. Určite je to jedna z tých ciest ako získavať informácie o histórii a vývine pamiatok. Len to treba dať na papier...

- Napadá vás čo by sa dalo robiť v oblasti už spomínaného vandalizmu? Ako mu predchádzať?

Andrej: Asi to bude v tom, že mladí nemajú často čo robiť. Treba ich motivovať alebo pre niečo získať, čo bude mať pre nich zmysel. Rodičia na nich často nemajú čas. Sú vychovávaní počítačmi, televíziou...

- Ktoré sú pre vás tri najdôležitejšie veci v živote?

Ivana: Mám zatiaľ jednu. Šťastie, teda aby bol človek šťastný. Ak je šťastný on, robí šťastnými aj iných ľudí.

Andrej: Pre mňa sú tri najdôležitejšie veci, ktoré všetko ostatné zastrešujú a mali by byť oporou nám všetkým: Viera, Nádej a Láska.

Ďakujeme za rozhovor!
zhovárala sa iž
foto ij, jb

B(I/A)R-MOVKA?! BIRM(V)OVKA?

Ako v našej farnosti prebieha príprava na sviatosť birmovania...

V januári sa začal druhý rok prípravy na sviatosť birmovania. Plánovaný termín birmovky je na jeseň tohto roku.

Aby dostal záujemca prihlášku, bolo potrebné navštevovať aspoň 8. ročník základnej školy. Základnými vedomostnými požiadavkami bolo ovládanie tých modlitieb, ktoré je potrebné vedieť aj pri prvom sviatku prijímaní, teda v 3. ročníku základnej školy. Určitou duchovnou garanciou seriózneho záujmu o birmovku mala byť účasť na nedelňých svätých omšiach, k čomu počas prípravy pribudli aj sväté omše v piatok, ktoré sú určené birmovancom a po nich nasleduje príprava – prednáška z určitej oblasti viery.

Z toho, čo na pripravách odznie sú birmovanci preskúšaní, zatiaľ v dvoch kolách. Tretie preskúšanie bude pred birmovkou, s účasťou birmovného rodiča. Prečo s účasťou birmovného rodiča? Kto iný by mal byť svedkom toho, čo birmovanec ovláda, a nie v poslednom rade aj istou zárukou, že sviatosť birmovania nie je len slávnosť, ale má aj konkrétne prepojenie so životom birmovanca, teda už potenciálneho dospelého kresťana, než iný zodpovedný dospelý kresťan, birmovný rodič. Jeho úlohou je podľa KKC 1311 poskytnúť birmovancovi duchovnú pomoc.

Birmovanci prešli zatiaľ témami viera (podľa kníh Vieromer a Malý kompas viery od Maxa Kašparú), falošné predstavy o Bohu, dogmatika (to, čo má viesť katolíka z vieroučného pohľadu a sviatosťnej praxe). Čakajú ich morálne otázky, Božie a cirkevné prikázania, hlavné hriechy. Časť materiálov majú zverejňovaných aj na webovej stránke farnosti. Príležitosť na výmenu skúseností a rozhovor majú birmovanci v menších skupinkách, ktoré vedú animátori a stretávajú sa asi raz do mesiaca. Aktuálny stav birmovancov je 50 z pôvodných 80. Niektorí odišli dobrovoľne, niektorí nezvládli pravidelné chodenie na prípravy, niektorí výrazne pohoreli pri skúškach a viackrát to bola kombinácia viacerých dôvodov ukončenia prípravy, čo nám je skutočne ľúto!

pb

Ako sa pripravuješ na birmovku? ANKETA

Kto by vedel presnejšie odpovedať na otázku o príprave na birmovku, než birmovanci sami. Položili sme im otázku, na ktorú mohli napísať svoju odpoveď: „Ako sa pripravujem na birmovku?“ Anketa bola samozrejme anonymná! Zúčastnili sa jej všetci prítomní birmovanci.

Na birmovku sa pripravujem nasledovne:

- Počúvam na hodinách, snažím sa to naučiť a chodím do kostola. Modlím sa.
- Zúčastňujem sa na omšiach a chodím na stretká.
- Zúčastňujem sa na liturgií.
- Chodím na omše a na stretnutia.
- Chodím do kostola v nedeľu a prikázaný sviatok, snažím sa dodržiavať všetky prikázania. Chodím na stretká.
- Snažím sa plniť to, čo nám pán farár povie.
- Robím všetko, čo si príprava na birmovku vyžaduje!
- Chodím na stretká a učím sa, čo je potrebné! A robí to tak asi každý.
- Snažím sa pravidelne chodiť na sväté omše.
- Snažím sa chodiť na sväté omše, zapájam sa do liturgie, chodím na stretká a hlavne sa pripravujem doma.

Na birmovku sa pripravujeme pod dozorom pána farára, chodíme do kostola na stretnutia, pri ktorých si vysvetľujeme náboženské veci, ale bohužiaľ momentálne je kostol rozbombardovaný (pozn. - anketa prebehla počas rekonštrukcie osvetlenia). Na začiatku nás bolo cez 80, ale po preskúšaní sa počet zredukoval na 58, či koľko. Už sme všetci prešli jedným preskúšaním a teraz nás čaká druhé. Na birmovku som pripravený.

Birmovka nie je nič ťažké. Veci, na ktoré sa mám pripravovať, by sme mali už dávno ovládať, keď sa chceme stať kresťanskými dospelými.

No ja som zatiaľ v štádiu prípravy na druhé preskúšanie, dokonca sa mi podarilo prejsť prvým preskúšaním, uvidím ako sa mi bude dariť naďalej. Dúfam, že to pôjde ako po masle.

Predovšetkým sa všetci pripravujeme birmovnými stretnutiami. V neposlednom rade je i naša osobná príprava. Tá duchovná z nášho vnútra, ktorá má vyjadrovať našu vieru a príčinu,

prečo na birmovku ísť chceme. Birmovné stretnutia sú dôležité na to, aby sme sa vedeli orientovať v teórii nášho náboženstva. Niekedy cez deň pri istých situáciách si spomeniem na niektoré slová, čo zazneli na strestkách. Myslím, že nám to určite niečo dáva. A obetujeme asi to, že v piatok nie sme vonku s kamošmi, ale venujeme sa niečomu inému – birmovnej príprave. Toto je asi dôkaz, že nám na tom záleží.

Na začiatku som si podal prihlášku, lebo som chcel byť birmovkou bližšie k Bohu. Učím sa na preskúšania. Pravidelne sa modlím k Bohu, aby mi pomohol pri birmovke. Birmovku chcem dokončiť, čiže sa pravidelne učím na preskúšania aj z internetu.

Chodím do kostola a na stretká. Čítam pravidelne Bibliu. No aj tak sa preskúšania veľmi bojujím.

Moja príprava na birmovku spočíva v pravidelnom chodení na stretká, pravidelnom chodení na omše (nedelňú a piatkovú) a učením na preskúšania.

Snažím sa svedomito, napr. tým, že sa snažím nevymeškávať sväté omše v nedeľu a prikázaný sviatok. Taktiež sa snažím zúčastňovať sa na birmovných stretnutiach. „Toť vše.“

Nebudem klamať a budem sa snažiť byť úprimný, no príprave nevenujem veľa času, teoreticky som sa učil zatiaľ na prvé preskúšanie, snažím sa čo najčastejšie navštevovať kostol a zúčastňovať sa na svätej omši a taktiež na birmovaneckých strestkách!!!

Moja príprava na birmovku mi už veľa dala. Vlastne častejšie myslím na Boha a otázky, ktoré sa ho týkajú. Chodím do kostola a

Na birmovku sa pripravujem:

- chodením na stretnutia, častejšie chodím do kostola,
- poctivo - modlím sa, chodím do kostola,
- počúvam na hodinách, snažím sa všetko naučiť, chodím do kostola, modlím sa, verím v Boha,
- stretnutiami a chodením do kostola,
- poctivo - prezerám si odporúčanú literatúru,
- modlením a chodením do kostola,
- modlitbami, zapájaním sa do sv. omše, spovedou, strestkami, na ktoré chodím každý piatok, čítaním v kostole, nesením obetných darov,
- svedomito - na prípravu sa vždy veľmi teším a chodím tam rád.

modlím sa.... Na začiatku som ani nevedela, čo si o Bohu myslieť, no teraz som presvedčená, že je medzi nami. Pretože aj keď som ho prosila, aby som napísala písomku na jednotku a napísala som ju na štvorku, príprava ma poučila a som rada, že tu chodím.

Na sviatosť birmovania sa pripravujem raz do týždňa a to v piatok na príprave birmovancov. Príprava spočíva v dávaní pozor pri výklade a ukladaní do pamäti. Zatiaľ bohužiaľ trochu zanedbávam svätú spoveď, pretože mi to niekedy časovo nevychádza. Okrem toho sa ešte každý deň modlím.

Niekoľko možno berie ako prípravu to, že chodí každú nedeľu či piatok do kostola, ja to tak neberiem, aj keď som každý piatok nechodila. Kostol beriem ako súčasť života. V podstate sa pripravujem skôr duchovne ako vedomostne – ale potrebujem aj tie, takže sa musím zlepšiť. Amen.

Myslím, že sa viac menej nič nezmenilo. Možno sa dopĺňajú moje vedomosti, ale niektoré veci v spôsobe organizácie prípravy ma nepovzbudzujú...

Na birmovku sa pripravujeme hlavne na strestkách v piatok. Na strestkách preberáme rôzne témy, ktoré nám pomáhajú aj pri prehlbovaní našej viery. Budem mať z toho tri preskúšania.

Tak, čo o mne? Pripravujem sa. Na strestkách dávam pozor...a učím sa, keď je treba. Celkom ma to baví, len keby to nebolo tak veľa. Dúfam, že si to pán farár prečíta, lebo on si asi myslí, že sa v škole nemáme učiť. Ved' samé písomky,

monitor. Niekedy by mohol ubrať zo svojich požiadaviek. Ale inak, hlavne keď máme stretká v skupinkách, ma to baví. Je tam sranda. Nevieť komu, ale som mu vďačná, že ma dal do tej skupinky, v ktorej som. Je tam haluz. Večne sa nasmejeme. Myslím si, že som si počas mojej prípravy na birmovku uvedomila veľa vecí! Snažím sa podľa nich už aj celkom riadiť. A pán farár je celkom v pohode.

Pripravujem sa viac-menej intenzívne. Dúfam, že to zvládnem. Na stretká sa samozrejme teším.

Spoločne sa každý piatok stretávame na fare alebo v kostole. Individuálne sa pripravujem iba na preskúšania a väčšmi sa zamýšľam nad kázňami

Medzi birmovancami sa nájdu i takí, čo sa naozaj zapájajú do života farnosti. Robia stretká pre deti, pripravovali jasličkovú alebo prišli pomôcť upratať kostol po rekonštrukcii osvetlenia.

Nie len pre birmovancov!

LIST PRE TEBA!

Keď si sa dnes ráno zobudil všimol som si Ťa a dúfal som, že mi povieš aspoň vetu, Avšak bol si veľmi zamestnaný hľadáním toho, čo si oblečieš do práce.

Bol si príliš zaneprázdnený, a predsa som zapálil nebo pre Teba, naplnil som ho farbami a sladkým spevom vtákov.

Vo všetkých povinnostiach, čo si mal urobiť som Ťa podporil, ale bol si veľmi zamestnaný, aby si mi niečo povedal.

Pri Tvojom návrate som videl Tvoju únavu. Preto som Ťa chcel osviežiť, lebo voda odnáša stres. Keď však začalo pršať, rozzúrili si sa a urazil si moje meno. Potom si zapol telku. Ja som však trpezlivo čakal.

Navečeral si sa a zabudol si na mňa. Všimol som si, že si veľmi unavený a túžiš po tichu, a tak som vyčaril krásne nebo a hviezdy. Ale Teba to nezaujímalo. Bol si zničený. Poprial si dobrú noc celej rodine, spadol si do postele a v momente si zaspal. Sprevádzal som Tvoje sny hudbou, nočné vtáctvo sa rozospievalo, ale to nie je dôležité, pretože si si ani neuvedomil, že som tu stále pre Teba.

Mám viac trpezlivosti ako si môžeš predstaviť. Tiež by sa mi páčilo naučiť Ťa mať viac trpezlivosti s druhými. MÁM ŤA RÁD a každý deň čakám na tvoju modlitbu.. Dnes si sa opäť zobudil a znova som tu s mojou láskou a čakám na Teba, veriac, že dnes mi venuješ aspoň trochu času. Pekný deň!

Tvoj Otec BOH.

v kostole či nad vieroukou na náboženstve.

Chodím na stretnutia a do kostola. Ááá...pripravujem sa na preskúšania. Bojím sa, že na preskúšaní dostanem okno.:

Na birmovku doma sa učím asi 2 hodiny denne. Chodím do kostola na každé stretko. Je to tu fajnové. Modlím sa...Podľa mňa je to do života veľmi dôležité.

Myslím, že túto sviatosť beriem vážne a pripravujem sa dobre.

Snažím sa viac žiť s Bohom.

No, ja sa na birmovku pripravujem, ani sám neviem. Najdôležitejšie je počúvať v kostole, ale väčšinu toho už viem čiže mám to asi jednoduchšie než ostatní birmovanci.

Som pripravený veľmi málo, ale pokúšam sa pripraviť aj keď sa mi moc nechce. Ale na birmovku určite chcem ísť.

Som pripravený veľmi málo, ale pokúšam sa pripraviť, aj keď sa mi moc nechce. Ale na birmovku určite chcem ísť.

Robím to z vlastnej vôle.

Na birmovku sa pripravujem uvedomovaním si čoraz viac, čo pre nás Boh robí, aký je skvelý. Snažím sa čoraz viac čítať katolícku bibliu. Snažím sa správať podľa výchovy a ako by sa to najviac páčilo Bohu...!

Myslím si, že túto sviatosť beriem vážne...možno...

Učím sa, ovládam základné veci, chodím na spoločné stretnutia a do kostola. Modlím sa k Pánu Bohu, pripravujem sa zodpovedne, pretože som kresťan.

Pripravujem sa tak, že sa snažím neporušovať prikázania.

Chodím pravidelne na stretká (snažím sa pravidelne) Viac sa modlím, snažím sa byť lepším človekom, viac si uvedomujem, čo birmovka znamená, snažím sa správať tak, aby som sa za seba nemusela hanbiť.

Na birmovku sa pripravujem nie moc zodpovedne. Ááá...snažím sa prinútiť. Snažím sa nevynechávať stretnutia, chodiť do domu Pána. Mám strach z preskúšania, lebo som veľmi hanblivý...:-) Próóósim pomóóc...Dúfam, že to zvládnem. Prosím gramatické chyby nerátajte.

Ja nie som vôbec typ, ktorý by birmovku bral ako nejakú hlúposť, alebo niečo, čo robí nasilu. Práve naopak. Birmovka pre mňa znamená naozaj veľa. Ak by som mala opísať svoje pocity, boli by asi také, že neviem☺, ale mám pocit, že už viem toho veľa. Priznám sa, že niekedy sa mi sem naozaj nechce ísť, ale na druhú stranu, keď odchádzam mám pocit, že viem toho zase viac. Niekedy si pripadáš blbo aj sama sebe, keď sem nechcem ísť, ale naopak z birmovky mám určite dobrý pocit...!!!:-D, ☺

Na birmovku sa pripravujem svedomito. Na stretkách ma baví prednášky pána farára. Smoleničania by mali vedieť, že sa veľmi tešíme na birmovku.

P O Z V A N I E !!!

Spievaj si, stále spievaj si...

V našej farnosti pôsobí už takmer 20 rokov mládežnícky spevokol, ktorého piesne možno počuť na sv. omšiach vo farskom kostole.

Bolo to zopár mladých ľudí, ktorí sa schádzali každý piatok na stretkách v starej fare okolo pingpongového stola. Nikdy pritom nechýbala gitara a nejaká tá pieseň. A tak začali prvé mládežnícke sv. Omše. Spevokol za tie roky prešiel istým vývojom. Od jednoduchých gitarových piesní postupne prešiel k ťažším a náročnejším skladbám. Zbor, ktorí tu pôsobia dnes, je žánrovo pestrý, pretože sa neorientuje na jeden štýl hudby. Vo svojom repertoári má mládežnícke piesne, spevy Taize, spirituály i klasiku. Svojím pôsobením sa snaží vhodne doplniť liturgiu.

Práca v zbere je niekedy dosť náročná, vzhľadom na to, že sa v ňom vystriedalo už mnoho ľudí. A tak mnohokrát treba začínať od začiatku. No zároveň je to práca radostná, lebo zbor to nie sú iba nácviky, ale stretanie sa navzájom a stretanie sa s Bohom.

Dnes v zbere pôsobí asi 18 ľudí vo veku od 13 do 45 rokov. Zbor v minulosti účinkoval na mnohých festivaloch, taktiež i na Novéne k Trnavskej Panne Márii. Nácviky bývajú väčšinou v sobotu večer vo farskom stredisku a v piatok hodinu pred mládežníckou sv. omšou.

Všetci tí, ktorí v zbere pôsobili a pôsobia, objavili talenty, ktoré im boli zverené a nezakopali ich, ale rozmnožili. A to je dôležité. A čo ty, mladý priateľ, priateľka, birmovanec, alebo ty, hoci nie vekom, ale duchom stále mladý, ty si nedostal žiadne talenty? Čo s nimi urobíš, zakopeš, či rozmnožíš? „Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.“ /Mt 25, 29-30/

Tak neváhaj, pridaj sa a pod s nami spievať Bohu na chválu!

im

Prílohu Birmovka pripravili pb, iš, dj a birmovanci

??? A K O S A Ž I L O K E D Y S I A D N E S ???

(pokračovanie)

Už veľmi málo pamätníkov žije medzi nami, ktorí si spomínajú na prvý a druhý spoločný štát Čechov a Slovákov, prvý samostatný štát Slovákov a druhú svetovú vojnu. Bolo to obdobie pokoja, ale aj chudoby a vojnových útrap.

V roku 1939 sa rozpadla prvá CSR a naše národy sa rozdelili na samostatné Slovensko a Protektorát Čechy a Morava. Slovensko museli opustiť štátni zamestnanci českej príslušnosti, teda aj učítelia v meštianke. Kto chcel pokračovať v ďalšom štúdiu musel cestovať vlakom do Trnavy. K vlakom nechodili autobusy ako teraz, ale muselo sa chodiť pešo za každého počasia.

Škola bola 5- triedna a mala názov Rímskokatolícka ľudová škola. Učili v nej slovenskí učítelia a správcom školy bol vymenovaný učiteľ a organista Vojtech Chudoba. Bol nielen dobrý organista, ale aj učiteľ. Poznal históriu nielen prapočiatkov Smoleníc, ale aj okolia.

Za Slovenského štátu boli deportovaní Židia do koncentračných táborov a teda i zo Smoleníc. V obci sa relatívne žilo kľudne, skromne až do vypuknutia SNP a priebehu fronty, kde bojovali Nemci s Rusmi. Boje už neboli pokojné, lebo najmä dolný koniec obce vyhorel, za obeť padlo aj niekoľko obyvateľov Smoleníc a Nešticha. Ľudia sa schovávali v horách, v jaskyni Driny a niektorí prežili v pivniciach.

Po vojne nastali politické zmeny v štáte i obci. Sudetskí Nemci, ktorí boli zamestnaní na statku, lesoch a továrňach, tiež Pálffyovská rodina, museli opustiť byty a zamestnanie. Grófsky majetok a čo k nemu patrilo prepadlo v prospech štátu. Vznikla druhá CSR. V r. 1947 boli voľby a miesto kapitalistického systému bol nastolený socializmus. Súkromné vlastníctvo bolo zrušené v celej republike. Niektorí vlastníci, najmä továrníci a bohatí majitelia opustili republiku, niektorí boli súdení, ba aj potrestaní.

V obci vznikol veľký zmätok, lebo najmä súkromne hospodáriaci roľníci boli vyzvaní vstúpiť do JRD, odovzdať polia, stroje, dobytok do spoločného vlastníctva. Mladí ľudia sa prispôbili, staršie rodiny pracovali za nízku mzdu ale nikto sa neodvážil protestovať. Synovia a dcéry roľníkov, ktorí na JRD sa nemohli uplatniť, hľadali si prácu v meste, fabrikách, na stavbe, niekto odišiel do Čiech a menšie percento pokračovalo vo vzdelávaní na gymnáziách, stredných školách alebo sa učili remeslám.

Počas Slovenského štátu, keď neboli ešte televízory a len málokto mal rádio, kultúrny život sa veľmi nepestoval. Mládež organizovaná v Združení katolíckej mládeže, mala k dispozícii jednu starú miestnosť, v nej knižnicu, kde sa požičiavali knihy, hrali sa stolné hry, bývali schôdzky alebo nacvičovali divadlá. Tieto sa obyčajne na Štedrý večer hrávali v hostinci, kde teraz stojí nový kláštor. Starý kláštor stál na mieste t.č. mäsiarstva. Pracovali tam šikovné a obetavé rehoľné sestričky, ktoré viedli materskú školu a učili deti rozličné hry, besiedky, piesne, ale aj divadlá, ktoré hrávali deti buď so ženami organizovanými v Katolíckej jednote žien, so žiakmi alebo samé.

Zábavy sa konali v hostinci, kde bolo aj javisko zhotovené šikovnými rukami Miška Indrichoviča, pána Roháča ako aj Janka Bubána. Smolenice mali aj dychovú hudbu, ktorá účinkovala na procesiách Vzkriesenia, Božieho Tela a Božského

Srdca. Hasičský zbor mal svoju organizáciu, ktorá vypomáhala pri organizovaní procesií. čestná stráž stála pri Božom hrobe a tiež účinkovala v dychovke.

Duchovný život bol pomerne na vysokej úrovni. V školách viseli kríže a žiaci sa pred vyučovaním modlili. Na fare boli dvaja kňazi, farár a kaplán. Obaja učili deti náboženstvo a chodili do škôl a kostolov na filiálkach. Kostoly v nedele a sviatky boli plné detí, mládeže i dospelých. Na nedeľných litániách bola celkom slušná účasť. Rodičia deti nechali krstiť, sobášili sa v kostole a ľudia zomierali zaopatrení sviatosťami. Starí rodičia ako aj rodičia boli deťom vzorom čo sa týkalo viery, mravov a návštevy kostola. V dedine bolo postarané aj o starých, nevládných ľudí, ktorí nemali rodiny a domy. Bývali v starobinci, muži a ženy zvlášť. Žili z podpory a z toho, čo im ľudia darovali, či poživeň alebo peniaze. Modlievali sa v kostolnej predsieni a pokiaľ vládali, pomáhali varovať v rodinách deti alebo lúskat' fazuľu, preberat' zemiaky a podobne. Kúrili si drevom, ktoré si smeli nazbierať v lese alebo dostali od patróna. Bol medzi nimi i Zvonár Valentín, ktorý ohluchol od častého zvonenia, tiež hluchonemý stavec, ktorému sa hovorilo nemý Karol.

Fara mala kedysi aj hospodárske budovy, kde sa chovali zvieratá pre potreby cirkevného majetku. Po smrti pána farára Nováka sa polia prenajali do tzv. arendy a zvieratá odpredali. Stará fara nevyhovovala z hygienických a zo zdravotných dôvodov, a preto sa staré hospodárske budovy zbúrali a na ich mieste sa zásluhou farskej rady a vdp. dekana nedávno postavila nová fara vyhovujúca nielen kňazom, ale slúžiaca všetkým ľuďom. Stará fara slúži ako múzeum.

Pri starej dvojtriednej škole stojí budova, ktorá slúžila ako organistický byt. Táto sa za socializmu dostala do vlastníctva súkromnej rodiny. Podobne i budova žandárskej stanice slúži súkromníkovi. Obyvatelia Trstína si prezieravo vybudovali novú a majú zabezpečenú ochranu obce. Pokiaľ súkromné vlastníctvo nebolo zrušené, Smolenice mali dvoch pekárov, ktorí piekli chlieb i pečivo na predaj, ale aj za vyhovujúcu odmenu súkromníkom doma pripravené cesto, ktoré pekári odovzdali gazdinám ako chutné a voňavé chleby.

Tiež tu boli dvaja pastieri na pasenie dobytky a kôz. Každé ráno svojimi špeciálnymi trubkami oznamovali gazdom, aby vyhnali zvieratá na pašu. Tieto podvečer zasa prihнали pred brány domov, aby si ich každý majiteľ prevzal. Na Vianoce tými istými trúbami sa prihlásili, aby im gazdinky zaplatili či už peniazmi alebo poživňou.

Ľudia počas pekných a teplých popoludní sedávali na ulici a družne spolu debatovali. Ulice boli vždy čisto pozametané a steny domov aspoň dvakrát do roka čerstvo pomalované. Mládež bola veselá, ale neslušné slovo nebolo počuť. Nefajčilo sa, nepil alkohol, lebo peniaze boli potrebné na iné užitočnejšie veci.

Cím sa ľudia majú po finančnej stránke lepšie, tým si viac dovoľia. Za socializmu i za tohto režimu sa život ľudí zmenil k lepšiemu. Pribudli nové, modernejšie domy, celé ulice, panelákové bloky, nová škola, zdravotné stredisko, kultúrny dom, pošta, obecný dom, pohostinstvá,

obchody, lekáreň a mnohé ďalšie, autá, moderná elektronika. Ľudia si viac doprajú, ale doba priniesla aj veľa negatívneho. Zvyšuje sa počet chorých, úrazov, ale hlavne poklesli mravy, morálka, slušnosť. Nikto si nie je istý životom na cestách, kde premáva tisíce áut, kamionov a iných dopravných prostriedkov. Ľudia sú sebeckejší, mladí nezdravia starších, neuvolnia miesto v autobusoch a vulgárne sa medzi sebou bavia.

My starí by sme nechceli byť teraz mladí. Žili sme skromne, ale úprimnejšie, veselšie a družnejšie. Berte si z nás príklad!

(Pamätníčka)

Ilustrácia Smolenický kostol na pozadí:
Dominika Ďurišová

Pripravme sa na Veľkú noc!

Prežívame pôstne obdobie. Už len krok k Veľkej Noci. Niektorí pokračujú vo svojich pôstnych predsavzatiach, snažia sa vydržať, iní si len zrazu spomenuli, že je pôst a patrilo by sa niečo pôstne urobiť a chytiť sa ešte príležitosti.

Sú aj takí, čo ešte len rozmýšľajú a len hovoria a hovoria čo veľké chcú cez pôst urobiť. No a niektorí si po pôste už len povzdychnú: „Tak tento rok mi to nevyšlo, ale na budúci určite...“ Ale žiadny budúci už nemusí byť.

Jedna žena bola dobrou kresťankou. Všetci si to o nej mysleli a pravdou je, že bola skutočne dobrým človekom. Pravidelne chodila do kostola, starala sa o neho, mala rada ľudí, rada im nezištne pomáhala. Raz ju jej suseda nevedomky urazila. Vlastne to nebola ani urážka, len akési nedorozumenie. Táto „zbožná“ žena jej to nemohla odpustiť. Dokonca jej ani v kostole ruku nepodať, čo susedku veľmi trápilo.

Niekedy nevieme, alebo ani nechceme pochopiť iných. Máme len svoju pravdu. Ťažko sa vyzliekame zo svojho sebeckta. Pôst a pokánie môže byť aj to, čo nám robí najväčší problém. ODPUSTIŤ!

Podat' ruku tomu, kto nás urazil. Alebo povedať prepáč. Pozrieť sa jeden druhému do očí. Prihovoriť sa, aj keď nemáme chuť s niekým hovoriť. Pomôcť niekomu, keď sa nám nechce. Vlastne to všetci poznáme, čo neradi robíme. Jeden kňaz na začiatku pôstneho obdobia hovorieval: „Je zbytočné zriecť sa zábav, keď na zábavu nikdy nechodíte...“

mg

ŠŤASTNÉ PRE ŽENU JE BYŤ ŽENOU

Idem do garáže. Sused, ktorý vlastní garáž vedľa mňa, ma pozdraví a prehodíme zopár slov. Zbadá, že dvere na mojej garáži sa ťažko otvárajú a vraví: „Dajte mi päť minút, opravím vám dvere.“ Ja, ako vždy zúfalo naňho pozriem a odpovedám: „Bohužiaľ, nemám ani tri minúty, mám to presne na minútu vypočítané, aby som stihla prísť do práce. Ďakujem za ochotu.“ Sused, s pokojom Angličana pokračuje: „Nechajte mi kľúče, dvere vám opravím a večer vám ich donesiem. Nemusíte sa o nič starať, všetko potrebné na opravu mám tu v garáži.“ Prichádzam do práce.

Utekám po schodoch na prvé poschodie, stretám kolegu, ktorý ide do obchodu a ja len poznamenám: „Dala by som si jogurt.“ Kolega len zistí podrobnosti, aký druh má kúpiť a aký v žiadnom prípade by som nejedla a po chvíli ma už čaká jogurt na stole. Po celom dni unavená sa musím zastaviť ešte na čerpacej stanici. Benzín je životne dôležitý, aby som sa ešte dnes dostala domov, tá rezerva mi asi stačiť nebude. Pristupuje ku mne ich pracovník a len sa opýta, za koľko to bude. Potom mi podáva kľúče od môjho auta a ja rýchlo zaplatím a idem domov. Večer ma doma čakajú kľúče od garáže s odkazom: „Opravené.“ Ako by som mohla napísať, že nie som šťastná, že som žena? Všetky okolnosti nasvedčujú tomu, že sa nemám na čo a koho sťažovať.

Každý vie, že medzi jedinečné vlastnosti ženy patrí okrem iných vlastností aj láskavosť, jemnosť, obetavosť. Žena je hybnou pákou rodiny, vytvára rodinné zázemie, je schopná robiť viac vecí naraz. Vypočuje najprv deti, keď príde manžel z práce, počúva jeho problémy a často na ňu nezostáva nikto, kto by ju vypočul. Asi to patrí k vybavenosti ženy, že sa tak obetuje pre druhých a na seba myslí, až keď sú všetci ostatní spokojní. Ale aj ona, milí muži, potrebuje niekedy vypočuť. O to viac sa potom bude venovať tým, ktorí jej pomoc potrebujú. Nikto, ani žena, nie je schopná lásku len dávať, ale potrebuje ju aj prijímať. Niekedy si ženy myslia, že lásku si musia zaslúžiť. To nie je pravda. Žena musí aspoň občas cítiť, že je tu niekto, komu na nej záleží, kto ju vypočuje, kto jej poradí alebo sa s ňou len zasmee, venuje jej čas, vtedy bude žena šťastná.

Začala som humorne, teraz budem pokračovať trochu do hĺbky a upriamim sa na okamihy, kedy som pocítila šťastie z toho, že som žena. Pred pár rokmi som mala možnosť pracovať ako dobrovoľníčka v Lurdoch. Zväčša mladí ľudia môžu prísť na nejaký čas do Lúrd a pomáhať pri práci s pútnikmi. Ide o dobrovoľnícku prácu v nemocnici pri lôžkach, v kúpeľoch, v kuchyni alebo na vlakovej stanici, či na letisku. Mne sa veľmi páčilo na stanici. Vo vnútri, v čakárni sme niekedy už ráno o pol šiestej spolu s ostatnými rozospátymi mladými z celého sveta čakali na vlaky. Čas sme si vyplnili rôznymi hrami, pesničkami, rozhovormi. Keď prišiel vlak s pútnikmi, chlapci nakladali na invalidné vozíky chorých a my dievčatá sme chorým ponúkali vodu alebo ak boli schopní schôdze, privítali sme ich v Lurdoch, odprevadili sme ich k autobusu a zažehľali pekný pobyt. Boli sme tam preto, aby sme robili „dojem“ - akoby povedal náš pán farár. Stačilo, že sme tam my, dievčatá a ženy boli, stačila naša prítomnosť, naša prirodzenosť, jemnosť, láskavosť, úsmev, ženskosť v čistom slova zmysle.

Raz prišiel vlak z Marseille. Tak, ako vždy sme boli všetci prichystaní privítať pútnikov. Kamarát naložil jedného z nich na vozík a poprosil ma, aby som ho odviezla k autobusu. Mladý muž, ktorého som tlačila pred

sebou na vozíku, mal okolo 25 rokov, bol veľmi komunikatívny, sympatický a mal zmysel pre humor. Volal sa Jean. Opýtal sa ma krásnou francúzštinou ako sa volám, odkiaľ som, ako sa mi v Lurdoch páči, ako dlho zostanem. Potom sa ma začal pýtať na farbu očí a poznamenal, že iste sú krásne azúrové. Ja som sa len pousmiala a poďakovala za kompliment. Keď sme prišli k autobusu, poprosil ma, či by si mohol rukami ohmatať moju tvár, aby si ma podľa niečoho zapamätal a vedel si ma vybaviť, keď sa bude za mňa modliť pri lurdskej jaskyni. Dovolila som mu to, pretože bol slepý. Rozlúčila som sa s ním a rozplakala som sa. Uvedomila som si, že ten Exupéry mal predsa len pravdu, keď povedal: „Správne

vidíme len srdcom, to ostatné je očiam neviditeľné.“

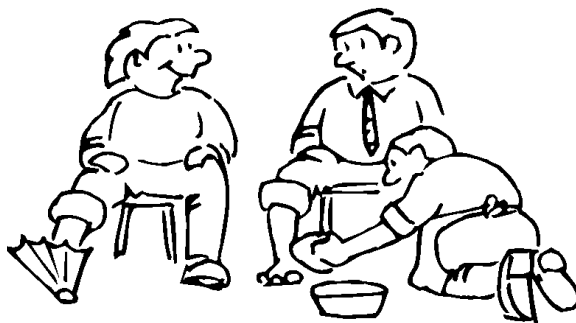
Po tom zážitku, som si uvedomila, že sa nemám na nikoho hrať, ani nikoho napodobňovať, mám zostať prirodzená. Dokonca nemusím dokazovať, že sa vyrovnám mužom. Priznám sa, že sa nevyznám v mnohých technických veciach, som čistý užívateľ motorového vozidla, neviem opraviť plynový kotol, ani garážovú bránu. Vtedy mi veľmi ochotne pomôže niektorý člen mužského pokolenia, ktorý je rád, že mohol podať pomocnú ruku žene. Som rada, že som. Som rada, že som žena.

mš

Duchovná obnova aj v našej farnosti

V rámci pôstnej prípravy na Veľkú noc sme mali možnosť od 11. do februára 2008 zúčastňovať sa na bohoslužbách s kázňami tematicky zameranými na SEDEM HLAVNÝCH HRIECHOV. Iniciátorom duchovnej prípravy bol vdp. Daniel Lukačovič (farnosť Dolné Orešany). Kazateľmi boli kňazi z okolitých farností, prevažne z nášho dekanátu. Kázne boli skutočne hodnotné a prínosné. Vďaka Bohu za kňazov, za ich slová, vysvetľovanie, objasňovanie i povzbudenie. Vďaka za obety, ktoré zvyčajne nie je vidieť, ale sú živnou pôdou pre každé dobré dielo.

red

Malý Filip Neri nesklamal ani na Zelený štvrtok...

Ako ma Lurdy chytili za srdce

Narodil som sa v rodine klinického psychológa a mojimi troma kamarátmi boli tiež „doktorské“ deti. A tak celkom prirodzene našou obľúbenou hrou už od mala bola hra na doktora. Tá spočívala v tom, že sme pozbierali všetky bábiky a macíkov a tí chodili na očkovanie. Na hranie sme používali vyradené striekačky a iný zdravotnícky materiál. Po takých návštevách mohli bábiky a macíkov žmýkať.

Láska k medicíne ma neopustila ani v neskoršom veku, i keď sa posunula viac do teoretickej roviny. Moje známky na vysvedčení mi nedovoľovali ani snívať o štúdiu medicíny. Ale šiel som študovať geológiu. Odbor sa mi veľmi páčil, len som hovorieval, že mi tam chýba konkrétna pomoc ľuďom. To som vyriešil jednoducho, že počas dvoch ročníkov som robil na polovičný úväzok v Detskej fakultnej nemocnici na oddelení hematológie. Tam získané skúsenosti som potom mnohokrát využil.

Tri roky po promócií som opustil republiku a vstúpil do seminára v Ríme. I tu som počas chrípkových epidémií, či pre kolegov alergikov využíval svoje vedomosti z medicíny a prax v pichaní injekcií. Počas štúdiá na špecializácii na Inštitúte Jána Pavla II. O manželstve a rodine so zameraním na bioetiku som dostal ponuku absolvovať aj štúdiá na fakulte medicíny na Univerzite Humberta I. a Poliklinike Gemelli, a tak si rozšíriť vedomosti, ale aj uspokojiť svoju túžbu pomáhať chorým.

Počas môjho pobytu v seminári prišla i prvá ponuka zo strany organizácie U.N.I.T.A.L.S.I. na púť do Lúrd, ktorá mala pre mňa zásadný význam.

Hneď ako sme ubytovali chorých v nemocnici st. Bernadette ma jedno mladé dievča (Grazia) pripútané na vozík poprosila, že chce ísť hneď do jaskyne. Posadil som ju na vozík a hybám k jaskyni. Ako sme prichádzali, zbadal nás muž, ktorý mal organizačnú službu v jaskyni a odsunul bariéru, aby sme mohli vojsť. A vtedy sa stala tá rozhodujúca vec:

Z ľavej strany prichádzal nejaký biskup, ktorý mal mať v jaskyni sv. omšu. Zriadenec ho zastavil so slovami: „Počkajte, Excelencia, najprv vozík!“ Vtedy a potom ešte veľakrát som si tam uvedomil, že to, čo Cirkev hovorí, že chorí a trpiaci sú privilegovaní, tak to sa v Lurdoch aj žije. Preto som sa celkom prirodzene zaradil medzi ostatných „bareliero“, ktorí jednoducho chodia do Lúrd každý rok (ak je to čo len trochu možné).

Hneď po spomínanej mojej prvej púti do Lúrd som pripravil pre Vatikánsky rozhlas môj vstup, v ktorom som povedal na záver aj toto: „Milí slovenskí chorí. Bol som v Lurdoch, aby som nazbieral skúsenosti preto, aby sme takéto púte raz organizovali aj zo Slovenska!“

Po páde komunizmu mi k Vianociam prišiel aj pozdrav od sestričky Bernadetty, ktorú som už dávno poznal ja i celá moja rodina. Na záver svojho Vianočného prania mi napísala: „Janko, berieme Vás za slovo. Chceme so slovenskými chorými ísť do Lúrd!“

A tak to začalo, obrovský kolotoč, ktorý si nik, kto to neprežil nevie predstaviť. Veď sme čelili ešte stále „starým štruktúram“, skoro na každom mieste. No stálo to za to, a prekonali sme to. Púte sa rozbehli a s tým sa začala „grupovať“ aj základná zostava. Úlohy sa začali upresňovať, a jasnejšie diferencovať.

Ja, aj vďaka tomu, že som bol potrebný ako prekladateľ, som hneď od začiatku požíval výhodu ubytovania v nemocnici priamo s chorými. To mi prinášalo veľké uspokojenie.

Najdôležitejšou mojou úlohou sa však stále viac stával kontakt s jednotlivými inštitúciami v Lurdoch. K tomu patrilo aj registrovanie našich lekárov do Asociácie Lurdských lekárov, čo práve na tohto ročnej púti dosiahlo určitý „vrchol“.

Ale predovšetkým sedenia organizačných vedúcich, na ktorých sa vždy plánoval program na ďalší deň. Pomalými, diplomatickými krokmi sme sa dostávali stále k ďalším a ďalším „úspechom“ vo forme možnosti oficiálneho vystúpenia našej púte. Účastníci našej slovenskej púte začali tvoriť čelo sprievodu, dostávali účasť na „funkciách“ pri procesiách atď.

Nebudem hovoriť, lebo kto nepozná to zákulisie to aj tak nepochopí, čo všetko bolo treba z mojej strany urobiť, aby Slovenská púť dostala tento rok na starosť kompletne zabezpečenie Eucharistického sprievodu v nedeľu 2. septembra, že na medzinárodnej sv. omši odznela v Modlitbách veriacich jedna prosba aj v slovenskom jazyku atď. Podarilo sa nám zahliadiť aj rôzne „faux pas“, ktoré sa vyskytli. Celkove sme opäť urobili dobrý dojem a sme zas o krôčik ďalej.

Najdôležitejšie je, že „bežný“ človek nič nezbadal, a chorí boli spokojní a šťastní. Veď pre nich to robíme. A kto tam ide s iným postojom, jednoducho si pomýlil vlak. Učíme sa stále a ja som rád, lebo, ako som povedal, Lurdy ma chytili za srdce.

otec Ján M. K., foto archiv autora (sprava J.M.Košč)

150. výročie Lurdských zjavení

V dňoch 2.-11. februára 2008 sme mohli získať odpustky v súvislosti so 150. výročím zjavení v Lurdoch.

11. februára 1858 sa 14-ročnej vizionárke Bernadete Soubirouseovej zjavila Panna Mária – Neпоškvrnené Počatie, v Massabiellskej jaskyni nad riekou Gave. Panna Mária sa zjavila Bernadete celkove 18-krát.

Posolstvom zjavení je modlitba a pokánie. Na mieste zjavení sa objavil prameň, stojí tam bazilika a ročne na tieto miesta prichádza asi tri milióny pútnikov.

Úcta k lurdskej Panne Márii ako aj zjavenia sú povolené pápežom Píom X.

Úcta k Panne Márii nás má viesť nie len k vyprosovaniu si milosti v súvislosti so zdravím (hoci v Lurdoch sa stávajú desiatky takýchto uzdravení ročne), ale hlavne o to, čo je pre večnosť – náš vzťah k Bohu.

Zdroj: Vatican

Naši farníci mali možnosť spoločne si uctiť Pannu Máriu 10.februára spoločnou modlitbou v Hlbočí, kam počas celého roka prichádzajú stovky návštevníkov.

red, foto iš

O pôste...

VIETE, ŽE...

- Pôstne obdobie sa traduje už od druhého storočia. V 3. storočí sa rozšíril na celý svätý týždeň.
- 40-denný pôst zaviedol Nicejský Koncil v r. 325, pričom chcel napodobniť Ježiša, ktorý sa po svojom krste postil 40 dní na púšti.
- V 5. storočí pridali pred prvú pôstnu nedeľu štyri feriálne dni, čím sa dospelo k Popolcovej strede ako začiatku 40-denného pôstu.
- Celý pôst charakterizujú skutky pokánia a modlitba. Pokánie podľa starej tradície zahŕňa v sebe modlitbu, pôst a almužnu. O týchto skutkoch hovorí pápež Lev Veľký, modlitbou si udržiavame nepoškvrnenú vieru pôstom nevinný život a almužnou ducha lásky.
- A čo hovoria slovenské obyčaje? „Kto na Veľký piatok zavčas vstáva, prv ako vtáča cez vodu preletí, vymočí si na jarku nohy, nebude mať na nich rany. Kto si umyje pritom aj tvár, bude celý rok čistý a pekný.“ Za pokus to stojí, nie?

OKIENKO SVÄTÉHO JOZEFA

(EUDOVÁ POBOŽNOSŤ)

V mesiaci marci slávime sviatok sv. Jozefa. Sv. Terézia píše: „Už viac rokov prosievam si zvláštnu milosť v deň mena sv. Jozefa a vždy bývam vyslyšaná.“

Zdá sa mi, že tento sviatok sa akosi vytráca a nevenuje sa mu taká úcta, aká by sv. Jozefovi patrila. Hlavne deti a mládež by viac mali vedieť o sv. Jozefovi.

Starší farníci si pamätajú, že v minulosti sa modlievali deviatnik k sv. Jozefovi v príbytkoch, kde prišli príbuzní, susedia a spoločne sa modlili sv. ruženec a spievali piesne k sv. Jozefovi. V našej farnosti sa modlí sv. ruženec v kostole pred sviatkom sv. Jozefa, ale žiaľ veľmi málo detí a mládeže chodí na tento deviatnik a preto nepoznajú ruženec k svätému Jozefovi.

Boh postavil svätého Jozefa za ochrancu Pána Ježiša. Boh postavil pod ochranu svätého Jozefa našu vieru vtedy, keď jej pôvodca bol ešte dieťaťom, aby Cirkev rástla, udržovala sa, prekvitala a rozširovala sa. On je patrónom detí, panien, mládenčov, rodičov, predstavených, remeselníkov atď. Je vzorom čistoty a pokory, najviac to vystihujú litánie k svätému Jozefovi.

V Charitnom dome je kaplnka zasvätená sv. Jozefovi. Blažená tá rodina a spoločnosť, ktorá sa mu odporúča, každodenne ho vzýva a uctieva jeho obraz.

Tajomstvá sv. ruženca k sv. Jozefovi:

1. ..., ktorý sv. Jozefa zvolil za svojho pestúna.
2. ..., ktorý bol od sv. Jozefa nazvaný tým najsvätejším menom.
3. ..., ktorý bol sv. Jozefom nesený do Egypta a odtiaľ až do izraelskej zeme.
4. ..., ktorý ctí sv. Jozefa ako otca.
5. ..., ktorý bol sv. Jozefovi poddaný a poslušný.
6. ..., ktorý bol sv. Jozefovi prítomný pri smrti.

Za každým desiatkom vzývame Najsvätejšiu rodinu: Ježiš, Mária, Jozef.

(nabudúce 7 bolestí sv. Jozefa)

Rubriku vedie farnička C.N.

ŠTATISTIKY VO FARNOSTI

Sobaše neboli!!!

Prijali sviatosť krstu:

Klára Bednárová , nar. 7.12.2007, pokr. 13.1.2008,
Andrej Mišo , nar. 17.1.2008, pokr. 19.2.2008,
Peter Feranec , nar. 14.11.2007, pokr. 19.2.2008.

Zosnulí:

Ladislav Olšovský , nar. 18.10.1934, zomrel 3.1.2008, pochovaný v Smoleniciach,
Gabriela Pobjecká , rod. Sovičová, nar. 10.12.1947, zomrela 21.1.2008, pochovaná v Smol.N.Vsí,
Viliam Chvala , nar. 1.6.1949, zomrel 26.1.2008, pochovaný v Lošonci,
Ján Greguš , nar. 6.11.1988, zomrel 1.2.2008, pochovaný v Smoleniciach,
Oľga Horčíková , rod. Vinkovičová, nar. 11.7.1930, zomrela 4.2.2008, pochovaná v Smoleniciach.

Jazykové okienko

OTČE NÁŠ PO NEMECKY

Vater Unser im Himmel, geheiligt werde dein Name, dein Reich komme, dein Wille geschehe, wie im Himmel so auf Erden. Unser tägliches Brot gib uns heute. Und vergib uns unsere Schuld, wie auch wir vergeben unseren Schuldigern. Und führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Bösen. Denn dein ist das Reich und die Kraft. Und die Herrlichkeit in Ewigkeit. Amen

Príbeh šitý na mieru
Jestvuje...

Muž prišiel k holičovi, aby sa dal ostrihať a oholiť ako obvykle. Popri bežných témach sa zvrtila reč aj na Boha. Holič vraví: „Pozrite sa, ja neverím, že Boh existuje.“ „Prečo takto hovoríte?“ pýta sa zákazník. „Je to jednoduché, stačí vyjsť na ulicu a uvidíte, že Boh nejestvuje. Keby existoval, bolo by toľko chorých ľudí? Bolo by toľko opustených detí? Ak skutočne existuje Boh, bolo by toľko trápenia a bolesti? Ako môžem milovať Boha, ktorý dopustí toto všetko.....?!“

Zákazník sa na chvíľu zamyslel, ale neodpovedal. Holič skončil svoju prácu a zákazník odišiel. Len čo vyšiel na ulicu, uvidel muža s dlhými vlasmi, s dlhou bradou, neupraveného a špinavého. Bolo to veľmi dávno, kedy mal tento muž ostrihané vlasy...

Zákazník sa vrátil späť k holičovi a hovorí: „Viete čo? Holiči neexistujú!“ „Ako to môžete povedať?“ pýta sa holič prekvapene. „Ja som holič a som tu! Práve teraz som vás ostrihal a oholil!“ „Nie!“ trval na svojom zákazník. „Holiči neexistujú, pretože keby boli, nebolo by toľko neupravených ľudí s dlhými vlasmi a dlhou bradou ako tento muž vonku!“ Holič: „Jááj! Holiči existujú, to len ľudia ho nevyhľadajú!“ Zákazník: „Presne!!! Je to tak. BOH jestvuje. Čo sa stalo je, že ľudia ho nenasledujú, ani ho nehľadajú. Preto je toľko bolesti a trápenia na svete.“

BOH nesľuboval - dni bez bolesti,

radosť bez utrpenia,
sínko bez dažďa...

Sľúbil však- silu na každý deň,

útechu uprostred sít
a svetlo na ceste...

spracovala: dj

☺☺☺ VEĽKONOČNÝ VTIP ☺☺☺

Prečo sa Ježiš po zmŕtvychvstaní najskôr zjavil ženám?
Aby sa to čo najskôr roznieslo!

ŽELÁME MILOSTIVÝ VEĽKONOČNÝ ČAS
VŠETKÝM NAŠIM ČITATEĽOM!

REDAKČNÁ RADA VÁŠHO POSLA